

PODZIURAWIĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.

[*fut 3 pl* podziurawią. ◇ *praet 3 pl m an* podziurawiły [*cum N sb: mole*].] ◇ *part praet act* podziurawiwszy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Zrobić wiele dziur w czymś [co]:

[*Fraza: »[co] mole podziurawiły«: 2 sztuki kitajki [...], którą mole wszystko pogryzły i podziurawiły tak, że się do niczego przygodzić nie może InwMieszcz 1580 nr 230.*

Szereg: »pogryźć i podziurawić«: InwMieszcz 1580 nr 230 cf Fraza.]

a. Poranić: (*nagł*) Do Orla Sławnei Koroni Polkiei Kleinotu/ Przemowa. (-) Wlecey niżlic przistalo potzales bel broic/ [...] Pierfi podziurawiwzi chibiales iusz gebi *PaprUp Av.*

[*podziurawić czym: WujBib Num 24/8 cf Szereg.*

Szereg: »połamać i podziurawić«: Pożrzą narodj nieprzyaściele iego/ á kości ich połamią y podziurawią łtrzałami [ossaque corum confringent, et perforabunt sagittis]. WujBib Num 24/8.]

Synonim. podziubać; a. pokłóć.

Formacje współrdzenne cf DZIURAWIĆ.

KW, MM